

OPANCERZONY SAMOCHÓD ROZPOZNAWCZY BRDM-1

Lekki, opancerzony samochód rozpoznawczy, jeden z pierwszych samochodów pancernych produkowanych w Związku Radzieckim po II wojnie światowej, w latach 1957- 1966. Powstał na podstawie doświadczeń w użytkowaniu wcześniejszego typu BTR-40 i stanowił jego daleko idące rozwinięcie. Używano go najczęściej w oddziałach rozpoznawczych jednostek pancernych.

W porównaniu do poprzednika posiadał między innymi zamknięty przedział bojowy i był przystosowany do pływania, dzięki zastosowaniu szczelnego kadłuba i śruby napędowej. Jako jeden z pierwszych samochodów pancernych tworzonych w Związku Radzieckim otrzymał układ pompowania i regulacji ciśnienia powietrza w kołach. Dodatkowo zamontowane zostały też niewielkie, chowane pod kadłubem koła pomocnicze, ułatwiające pokonywanie przeszkód terenowych. Powstało około 10 000 tys. tych samochodów pancernych w kilku różnych wersjach, uzbrojonych w karabiny maszynowe kalibru 7,62, 12,7 i 14,5 mm, oraz kierowane przeciwpancerne pociski raketowe. Zbudowano też wersje przystosowane do rozpoznawania skażeń i łącznościowe.

Pojazdów tych używało i niekiedy nadal używa wiele krajów w Europie, Azji, Afryce i Ameryce Południowej. Wojsko Polskie w swoich jednostkach zmechanizowanych miało około 800 samochodów tego typu, z czasem zostały one zastąpione przez jego udoskonaloną wersję BRDM-2.

Opracował:

Andrzej Maziarz

Adiunkt w Muzeum Fortyfikacji i Broni Arsenal